

Sygn. akt VII Ka 898/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Górczyńska (spr.)

Sędziowie SO Magdalena Chudy

SO Danuta Hryniewicz

Protokolant st.sekr.sądowy Marzena Wach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Małgorzaty Stypułkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2013r.

sprawy **A. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a§4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 19 lipca 2013r. sygn. akt VII K 323/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Olsztynie przekazuje

Sygn. akt VII Ka 898/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 19 lipca 2013r., sygn. akt VII K 323/13, w sprawie **A. S.** oskarżonego o to, że w dniu 17 lutego 2013 r. w O. przy ul. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości sygn.akt IIK 901/11, znajdując się w takim stanie i badanie 0,65‰ zawartości alkoholu we krwi prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. (...) o nr rej.(...) tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.;

orzekł:

I. oskarżonego uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. i art. 71 § 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 3 lat i wymierzył karę grzywny 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 20 zł;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 63 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (trzech) lat z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od 17 lutego 2013 r.;

IV. Na podstawie art.49 § 2k.k.orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 500zł. na rzecz Funduszu Pomocy Poszkodowanym i Pomocy Postpenitencjarnej;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe oraz 270 zł tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył **prokurator** zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze i uzasadnienie wyroku - na niekorzyść oskarżonego.

Skarżący zarzucił obrazę przepisów postępowania karnego mającą wpływ na treść wyroku:

1.art.413§1pkt6kpk polegający na błędnym powołaniu w pkt.I orzeczenia art.178a§1kk jako podstawy wymiaru kary pozbawienia wolności za czyn z art. 178a§4kk,

2.art.413§2pkt2kpk w zw. z art.343kpk polegającą na omyłkowym wskazaniu w punkcie III orzeczenia , iż środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzekany wobec A. S. stosowany jest na okres 2 lat, przy jednoczesnym wskazaniu w zapisie słownym , że środek ten jest orzeczony na okres trzech lat , przy jednoczesnym uwzględnieniu w całości wniosku o skazanie złożonego w trybie art.335§1kpk, w którym czas stosowania tego środka uzgodniono na 2 lata,

3.art.424§1pk2kpk poprzez błędne wskazanie w uzasadnieniu wyroku , iż w trybie art.333§1kpk uzgodniono i wnioskowano o orzeczenie środka probacyjnego w wymiarze 2 lat warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności , podczas gdy wniosek opiewał na 3 lata warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

W oparciu o powyższe apelujący wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Zarzuty sformułowane w 1 i 3 są prawidłowe natomiast zarzut wskazany w punkcie 2 winien wskazywać na bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k., polegającą na orzeczeniu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat przy jednoczesnym zapisaniu słownym okresu na jaki orzeczono środek karny poprzez użycie słowa „trzech, co czyni orzeczenie wewnętrznie sprzecznym i uniemożliwia jego wykonanie.

W przedmiotowej sprawie doszło do oczywistej obrazę przepisu art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k., który miał istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy doprowadził do wewnętrznej sprzeczności w punkcie III wyroku, tj. sprzeczności między cyfrowym określeniem okresu, na który został orzeczony wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wyrażający się w zapisie „2 (trzy) lata”.

W tej sytuacji nie wiadomo, czy Sąd meriti orzekł ten zakaz na okres 2 (dwóch), czy też 3 (trzech) lat. Taki sposób określenia czasokresu trwania środka karnego nie tylko jest sprzeczny z wynikającym z treści art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. wymogiem redagowania orzeczenia, w tym rozstrzygnięcia co do środka karnego, w sposób zrozumiały i jednoznaczny, ale także powoduje wewnętrzną sprzeczność wyroku, uniemożliwiającą jego wykonanie. W doktrynie i judykaturze podkreśla się bowiem, że sprzeczność w treści orzeczenia uniemożliwiająca jego wykonanie - stanowiąca bezwzględny

powód odwoławczy z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. - to sprzeczność oczywista, która powoduje zasadnicze wątpliwości co do intencji sądu wyrażonej w zaskarżonym wyroku i czyni niemożliwym wykonanie wyroku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2005 r., IV KK 390/05, LEX nr 164378).

Wprawdzie Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku wskazał, iż przez nieuwagę zamieścił zapis „ 2 (trzech)” to jednak taka pomyłka nie daje Sądowi odwoławczemu możliwości dokonania korekty zapadłego rozstrzygnięcia.

Reasumując, wskazane naruszenie prawa procesowego, które doprowadziło do sprzeczności, nie tylko „mogło” mieć istotny wpływ na treść wyroku, lecz „miało” taki wpływ.

Sąd I instancji naruszył także przepisy procedury wskazane przez skarżącego w punktach 1 i 3 , jednak wobec zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej Sąd Okręgowy nie dokonywał korekty zaskarżonego wyroku w tym zakresie.

Na marginesie wskazać należy, iż Sąd winien ustalić prawidłowe brzmienie imienia oskarżonego. Jak wynika z akt sprawy oskarżony używa imienia A.(k:11,14,72) zamiennie z imieniem A.(k:1,4,5,16,34,37,73).

Wobec stwierdzonych uchybień wyrok Sądu Rejonowego należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania (art. 437 § 2 k.p.k.) .